

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EN EEUWIG STROOMT DE MAZOUT

blijspel in drie bedrijven

door

Karel de Waele

“Voor Simonne... ondanks de jaloerse blik van de muze”

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.1685

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EN EEUWIG STROOMT DE MAZOUT* op te voeren moet de naam van auteur *KAREL DE WAELE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1988 Toneelfonds J. Janssens/Karel de Waele

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES.

François Doeroeck	kolen- en mazouthandelaar
Germaine	zijn vrouw
Alice	zuster van Germaine
Mona	zuster van Germaine
E.H. Rechtyzer	Pastoor van Overschelde
Rik	gangster
Romain	gangster
Julienne	schoonmaakster
Prosper	voerman

(4 dames - 5 heren)

Gelijkenissen met bestaande personen of toestanden zijn louter toevallig en lagen niet in de bedoeling van de auteur.

Ten behoeve van de spelers.

Het stuk situeert zich in onze tijd. Plaats van het gebeuren is de woonplaats van François Doeroeck, "ergens" in Wetteren-Overschelde. Alle personen die in het stuk voorkomen, spreken het Wetters dialect, met uitzondering van de Pastoor, die weliswaar geen super-keurige taal spreekt, maar toch ook weer geen plat Wetters. In de optiek van dit dialect, moet het toneel ook gelezen worden. Tracht dus onmiddellijk bij het lezen te "vertalen" : lees in het Wetters. Soms wordt daar trouwens rekening mee gehouden. Als er staat : "We zijn wij: alledrie samen weggegaan.", leest u : "We zijme wij alle drei tegoare deurgegoan". Oefening baart kunst.

Welk personage vertegenwoordigt U :

FRANCOIS

Veertiger die pas een jaar geleden trouwde, maar daardoor ook de twee zussen van zijn echtgenote thuis mocht opnemen. Normaal goedgehumorst, behalve als het om zijn twee bemoeizieke schoonzussen gaat. Zit er warm in, maar is zeer breed : wil in de eerste plaats dat iedereen het goed heeft.

GERMAINE

Is door haar huwelijk gepromoveerd van "oude jonkheid" tot welstellende dame, die het te hoog in haar bol heeft en nog alleen aandacht heeft voor geld (1e bedrijf). Na haar "bekering" wordt haar karakter als dat van François. (3e bedrijf)

MONA

Bemoeizieke, wrekkerige dame. "Mazout en geld" zijn de hoofdwaarde in het leven. Na haar verliefdheid zwakt dit wat af.

ALICE

Zoals Mona, soms een ietsje minder radicaal.

PASTOOR

Volkspastoor : komt graag op bezoek. Typisch gebaar voor hem : als hem een whisky wordt aangeboden, doet hij met het hoofd een typisch "bah, ja,neen"-gebaar.

RIK

Leider van de twee gangsters. Wil steeds Romain onderdrukken. Heeft vele watertjes doorzwommen. Dertiger, die vindt dat je moet pakken wat je niet kunt krijgen.

ROMAIN

Zoals Rik, maar moet voor deze laatste steeds zwijgen.

JULIENNE

Lief schoonmaakstertje, behalve tegen de "indringers". Bij de dood van haar ouders, werd François immers zowat een vader voor haar. Niet zo naïef als ze zich soms voordoeft. Heel mooi en jong.

PROSPER

Voerman, voor niets of niemand bang, behalve als hij over zijn verliefdheid moet spreken: dan wordt hij een hopeloze jongen. Jong, driest, resoluut.

Ten behoeve van kleedster en grimeuse.

FRANCOIS

Lichtjes blozend gelaat: grijzend aan de slapen. Meestal gekleed in gewone pantalon en hemd zonder das.

GERMAINE

Vrouw van rond de 35 : eerder ouderwetse haartooi (permanent); zeer klassieke kleding : een niet te modieus kleed.

MONA EN ALICE

Zie Germaine, maar wat jonger; toch wel ouderwets.

PASTOOR

Volop grijzend: goeie blos op wangen: aankomend jeneverneusje; oud pastoorskleet of zwart pak.

RIK EN ROMAIN

Jeans en T-shirt; te zware regenmantels; kaphoed; zware snor voor beiden; haar te lang en slordig.

PROSPER

Broek met bovenstuk en bretellen; daarboven werkvest; klepmuts op hoofd; meestal zwart in aangezicht en op handen.

JULIENNE

Zwarte rok en blouse; wit schortje; lichte blos op wangen; haartooi zeer jong.

Ten behoeve van licht- en geluidsregie.

LICHT

Normaal volledig wit licht, maar mogelijkheid om op twee plaatsen geconcentreerd licht te zetten : voorscène rechts en de canapé.

GELUID

- Bel van de voordeur
- Telefoon
- Radio, mogelijk tot uitzenden van het nieuws.
- Ontploffing heel in de verte hoorbaar.

Aanwijzingen van het decor bij het begin van elk bedrijf.

EERSTE BEDRIJF.Decor.

De living van het gezin Doeroeck. In het midden een canapé en twee éénpersoonszetels; daartussen een klein salontafeltje. Op de voorscène een klein tafeltje (links) met telefoon. Achteraan de scène rechts een laag kastje met daarop radio, fles whisky en enkele glazen. Luchter aan het plafond. In het midden rechts een schel : een siertouw in macramé waaraan een bel bevestigd is. Achteraan links staande kapstok. Mogelijkheid om scène achteraan links en rechts te verlaten : links betekent : overige delen van het huis; rechts is de uitgang naar de voordeur toe.

Als het doek opengaat, zit François de krant te lezen in de grote zetel. Na een tijdje staat hij op en schenkt zich een whisky uit aan de kast. Precies als hij even wil nippen, komt Germaine binnen en bekijkt hem verwijtend. François strompelt betrapt met zijn whisky naar grote zetel.

GERMAINE : Zit j' er weeral aan ? Wat dacht je : "Ze is hier toch niet, 'k zal nog maar eentje snoepen ?" En dan nog die dure whisky ! Jij denkt zeker dat het geld me op de rug groeit !

FRANCOIS : **Jouw** geld, Germaine ? (drinkt)

(Germaine boos naar kast, zet radio aan en giet zich ook een whisky uit onder het duistere oog van François. Na enige muziek op radio: "Dames en heren, u hoor nieuws in het kort. Het KMI verwacht aanhoudend vochtig weer; temperaturen tussen 5 en 11 graden bij een zwakke noordwestenwind. Vanaf maandag gaan de olieprijsen met een fors ruk de hoogte in. Lichte stookolie zal voortaan...." Germaine zet radio af, zet druppel neer en met een dartel sprongetje en een "hoera", huppelt ze naar François, werpt zich op zijn schoot en kust hem.)

FRANCOIS : Maar jij zot geval ! Bezie mijn krant nu !

GERMAINE : Maar François, heb je 't niet gehoord ? Maandag mogen we weer méér vragen voor de mazout ! En we liggen nog met hopen ! Tjonge, tjonge, wat nieuws ! (kust weer)

FRANCOIS : Me dunkt dat jij altijd plotseling op mij verliefd wordt als de prijsen van de mazout en de kolen stijgen. Maar als ik mij een whiskytje uitgiet, krijg ik mijn kop vol ! Ben jij nu zo blij dat de mensen weer méér moeten afdokken ?

GERMAINE : Bah... ja en neen... Maar van de ene kant : de mensen hebben geld genoeg, hoor ! Bekijk ze maal allemaal : ze staan met eigen huizen, ze rijden met twee auto's, ze gaan op vakantie naar de andere kant van de wereld en alsof dat nog niet genoeg is, moeten ze er ook nog een skivakantie bijhebben...

FRANCOIS : Dus laat ons zeggen : net zoals wij...

GERMAINE : Jaaaar, jaaaar... Jij, François, jij hebt de centjes hard nodig om ons te onderhouden !

FRANCOIS : "Ons"... Wel, je zegt het goed : "Ons". Want dat hoor je nog niet elke dag : een man die met één vrouw trouwt en er twee gratis als cadeau verkrijgt. Dat doet mij denken aan mijn kinderjaren : "Koop een zak bollen, koop een zak bollen ! Gratis een ballon en een kauwgom" !

GERMAINE : Begin je weer over ons Alice en ons Mona ? Mijn twee zusters, daar heb ik erg veel aan, vooral als ze...

FRANCOIS : ...als ze hier niet zijn, ja ! Dan heb ik er ook veel aan !

GERMAINE : Zwijs als ik spreek ! Er zijn weinig mannen die het geluk hebben dat ze drie vrouwen rond zich hebben ! Jij moet hier geen lap doen ! Een beetje telefoneren, factuurke schrijven en... whisky'tjes drinken ! Ons Mona kookt je 't beste eten van de wereld. (hier verslikt François zich demonstratief)... Dat deed je vrijwillig !!

FRANCOIS : Och toe, zwijg, zot geval.

GERMAINE : En gebruik propere woorden tegen mij ! Alle mannen hebben voor hun vrouw een troetelnaampje, maar jij kent niets anders dan "zot geval" !

FRANCOIS : (murmelend)

Och, ik ken nog leukere woorden...

GERMAINE : En ons Alice, dat brave mens. Ze reinigt hier alle kleine hoekjes en kantjes die de meid vergeet...

FRANCOIS : Inderdaad ! Zéér juist ! (nu met gebaar) Ze was gisteren zelfs bezig het sleutelgat van mijn bureau te reinigen !

GERMAINE : (bijna uitzinnig van woede)

Ik hoor het wel ! Er is hier voor mijnheer niets meer goed ! Je ziet ons niet graag meer ! .

FRANCOIS : (troostend, liefdevol)

Maar Germainetje, luister nu toch : ik ben maar met één vrouw getrouw en die zie ik erg graag. Maar versta nu toch dat het voor mij niet plezant is om altijd rond mijn oren te hangen met zo'n twee... heu...treuzewachters !

GERMAINE : (op kookpunt)

En altijd met die lelijke woorden !!!

(telefoon rinkelt : François neemt op)

FRANCOIS : Met Doeroeck... Ja... Ah, dag Pater Econoom ! ...25.000 liter?

Ja goed... Jaja, ik zal eens kijken of ik nog zoveel liggen heb.
... Kijk jij ondertussen eens of je nog zoveel geld liggen hebt !
... Wat ?... Nee, nee, 't was maar een grapje....Pater Econoom...
Jaja, wat zei u ?... Wat ?.. Een frituur ???... Oh, de factuur!
Jaja, betaalbaar binnen de 15 jaar... Ja, in orde. Dag Pater Econoom.

(Tijdens dit gesprek is het slecht humeur van Germaine verdwenen door de grote bestelling. Ze komt naar François om het te omhelzen. Deze bemerkt haar tijdig, maakt een ommetje, neemt zijn jas van de kapstok en gaat boos rechtsaf. Nog op de scène kruist hij Alice en Mona, die met natte paraplu en in natte regenkledij binnenkwamen. François negeert hen met veelzeggende blik naar publiek toe.)

ALICE : (terwijl beide zussen natte jassen aan kapstok hangen)

Wel, wat zit er nu weer in zijn neus ? Hij ziet er weer zo vriendelijk uit ! Of komt het door het weer buiten ?

MONA : Hoe ? Heb jij hem tegen ons ooit al eens vriendelijk geweten ?

Als ik mijn mond tegen hem opendoe, kan je van zijn gezicht stoofvlees maken ! Germaine, kind, 't wordt hoog tijd dat je hem manieren leert ! Op de duur zou mijnheer nog beginnen denken dat hij hier de baas is !

ALICE : Ik heb het je al dikwijls gezegd, Germaine : je moet hem meer de baan opsturen, mensen leren kennen, nieuwe klanten maken...

(Beide zussen zetten zich in kleine zetels links en rechts.)

GERMAINE : Maar dat levert niets op, Alice ! Weet je het nog van de laatste keer ? Hij ging dan eens op de baan ! In de café's komt hij zijn klanten tegen, hij begint te trakteren, hij drinkt natuurlijk ook wat pinten mee... Dan komt hij thuis, is 2000 frank kwijt, en over nieuwe klanten zwijgen we. En als hij dan een pint gedronken heeft, staat hij te lachen met alles wat ik zeg of doe, en dan heb ik er toch niets meer aan te zeggen !

MONA : 't Zou bij mij niet tellen ! 'k Zou hem doen draaien ! Fttt... eigenlijk, die mannen, wat doe je ermee ! We waren daar toch zo rustig in Kalken : een klein huisje met ons drietjes, een serreke met wat planten in, en op moederkensdag verkochten wij toch goed...

ALICE : (spottend verder) Ja, ja ! En als de belastingen kwamen moesten we uitstel van betaling vragen. En als het geld van moederkensdag vijf jaar gespaard was, moesten we loten wie er nu eindelijk eens een nieuw kleed kreeg. En de twee die verloren, konden blijven lopen in hun oude vodden... Maar zie ons nu eens zitten: drie chieke dames, niets tekort, goed eten en drinken, nieuwe kleren en twee keer per jaar op vakantie ! We moeten maar voor één ding zorgen : maken dat hij daar (wijst met hoofd) de centen laat binnenlopen !

GERMAINE : Natuurlijk ! Zo is dat ! En daarenboven Mona, al onze luxe kind, al onze luxe ! Kijk, ik sta recht (doet dat), trek aan een touwtje (trekt aan schelletouw) en zie... : wat gebeurt er ?

(Van links komt Julienne op)

JULIENNE : Ja mevrouw, is er iets ?

GERMAINE : Is er al koffie, Julienne ?

JULIENNE : Nog niet helemaal mevrouw, maar hij loopt door. Hoeveel tassen mag ik brengen ?

MONA : (venijnig) Dat zie je toch zo : drie ! We zijn hier toch met drie !

JULIENNE : (stilte; staart eerst ongelovig; begint dan in stilte, maar demonstratief te tellen, telt zichzelf ook mee en komt aan vier)

JULIENNE : We zijn hier met vier, mevrouw Mona...

MONA : (slaat zich op voorhoofd)

Ja, dat zie ik ook wel, als je jezelf meetelt, geit !... Met hoeveel zijn we hier ?

JULIENNE : (bedwingt zich nog steeds)

Met drie mensen en een geit, mevrouw Mona...

MONA : En noem mij niet altijd mevrouw Mona. Zeg gewoon "mevrouw".

JULIENNE : Jaaaar, mevrouw Mona, mijnheer heeft gezegd dat er hier maar één mevrouw is die ik mevrouw moet noemen en dat is mevrouw Germaine.

MONA : (woedend tot Alice)

Zie je hoever het gaat ! Hij gaat hier nog de baas spelen !
(Weer tot Julienne) Zorg dat we ons gerief krijgen !!!

JULIENNE : (onmerkbaar zich wrekend)

Jazeker, mevrouw Mona... Wat moest ik nu weeral brengen ?

ALICE : (ook ten einde zenuwen)

Drie koffies, Julienne !!! Zeg, wacht eens even... Breng mij ook een stukje ijstaart mee. Zit die nog in de diepvries Germaine ?

GERMAINE : (knikt bevestigend)

En schenk mij een cognac uit. (voelt aan hoofd)

MONA : Ik had graag wat room bij de koffie...

(Drie keer heeft Julienne zich moeten omdraaien : ze is om te koken, maar toont het nog niet. Neemt dan een besluit en haast zich linksaf.)

ALICE : Zou hij eindelijk eens niet denken aan een vervangstuk voor die Julienne ? Maar ja... (met spot) Ze heeft hier altijd bediend en hij wil dat ze blijft ! Maar wat een kop zonder kop !

GERMAINE : Dat dacht ik in het begin ook, Alice ! Maar als puntje bij paaltje komt, trekt ze zich goed uit de slag... Soms té goed zelfs !

(Van links komt Julienne terug op: ze heeft een grote soepkom in de hand en zet die op het tafeltje.)

MONA : (verontwaardigd)

Wat betekent dat, Julienne ?

JULIENNE : (uitdagend)

Dat, mevrouw Mona ? Dat is een kom. En in die kom zitten, zoals je gevraagd hebt : drie tassen koffie, een stuk ijstaart, een cognac en een lepel room. En als u dat niet bevalt, mevrouw Mona, bak u dan een ei van een Dinosaurus !

(uitdagend-heupwiegend linksaf)

ALICE : (om te barsten)

Maar nu wordt het toch teveel !

MONA : Gooi ze buiten, die pestkop ! Je moet ze daar zien draaien met haar achterfaçade !

GERMAINE : Het levert niets op, zeg ik je ! Hij heeft me gezegd : "Ze was hier vóór jou, en als het nodig is, zal ze hier nà jou ook blijven" !

(Er wordt gebeld) Tiens, wie mag dat zijn ?

(Julienne achteraan van links naar rechts om te openen; dan van rechts weer op.)

JULIENNE : Mevrouw, 't is mijnheer Pastoor...

GERMAINE : Leid hem bij mijnheer, Julienne...

JULIENNE : Mijnheer maakt waarschijnlijk een wandeling, mevrouw. Hij is niet thuis...

GERMAINE : (terwijl de drie zusters zich opschikken)

Och ja, ook al waar. Laat hem hier dan binnen. Maar gebruik je manieren ! (Op kom wijzend) Hier, neem je rommel mee. En dat zal aan mijnheer gerapporteerd worden !

(Julienne zet kom links weg, gaat dan van links naar rechts; komt dan rechts op met pastoor; Julienne gaat links weg.)

PASTOOR : Goede namiddag, de dames van 't goed leven !

GERMAINE : Ja, "goed leven", mijnheer Pastoor ! Moest je weten wat wij hier meemaken!

(Geeft Pastoor teken om te zitten; dat doet hij in de grote canapé, maar in andere hoek van Germaine.)

PASTOOR : Kom, kom, kom ! Jullie gaan toch niet klagen zeker ? Zie ze hier zitten met zijn drieën : de drie burgemeesteressen van Overschelde !

ALICE : O, ik dacht dat je wou zeggen : de drie musketiers ! Alleen maar om u te zeggen dat de vierde musketier venijnig loopt en op wandel is !

PASTOOR : Wie ? François ? Venijnig ? Dat zou de eerste keer zijn dat ik François venijnig zie ! Nee, dat moet je gedroomd hebben ! Maar op wandel... ja, daar kan ik inkomen... De regenbui is over daarbuiten, en... jaja, 'k begrijp het heel goed ! Als je elke dag door drie vrouwen gekeurd wordt, hahaha. (lach sterft uit bij het zien van de zusters.)

GERMAINE : Je gaat toch ook niet beginnen, mijnheer Pastoor ?

PASTOOR : Och, spreken we liever over wat anders. Hoe lopen de zaken, Germaine ?

GERMAINE : (onmiddellijk goedgezind)

Ha, die lopen op wielmpjes, mijnheer Pastoor ! Een borrel ?

(Pastoor met veel mimiek ja-nee knikkend, zoals voortaan altijd als hem een borrel wordt aangeboden.)

GERMAINE : Jullie hebben geen dorst, dacht ik. (dit laatste tot Mona en Alice. Schenkt twee borrels in : één voor haar, één voor Pastoor) We hebben zopas nog een order gekregen van het klooster van de Paters. Heu... in je kerk is het tegenwoordig ook maar frisjes, nietwaar mijnheer Pastoor ?

PASTOOR : (dubbend) Vind je, Germaine ? Maar de warmte die er is, zal niet lang meer van de mazout komen, hoor !

(Drie zusters dadelijk alert)

MONA : Maar mijnheer Pastoor ! Je gaat toch je oude kolenvuren niet weer bovenhalen, zeker ? Nu, voor ons niet gelaten, maar kolen gaan je niet goedkoper komen dan mazout, hoor !

ALICE : Om nog maar te zwijgen van al dat kolenstof in de kerk !

PASTOOR : (glimlachend, speelt kat en muis)

Nee, nee, je verstaat het niet : ten laatste tegen volgende maand heb ik geen mazout meer nodig !

(Trio wil het ergste niet geloven.)

GERMAINE : Volgende maand... Maar dat is veel te vroeg om de verwarming al af te leggen, mijnheer Pastoor ! De mensen gaan bevriezen !

PASTOOR : (In triomf, kan het niet meer verbergen)

Nee, nee, geen bevriezen aan, hahaha ! Luister... Ik ben eigenlijk zo tevreden dat ik niet meer kan zwijgen. U weet, naast mijn huis heb ik een klein tuintje. Maar dat zit ingesloten tussen vier muren. Omdat ik daar toch geen groenten kon kweken bij gebrek aan zonlicht, liet ik dat tuintje overbouwen. Op die manier kreeg ik ruimte voor mijn geliefde hobby...

GERMAINE : ... en dat is scheikunde, nietwaar ?

PASTOOR : Inderdaad. En vorig jaar, op mijn vijftigste verjaardag, kreeg ik van mijn broers en zussen een mini-labo geïnstalleerd. Ik heb er zelf nog wat stukken bijgekocht, en daardoor werk ik nu met volle plezier aan mijn hobby.

MONA : Maar wat heeft dat allemaal met mazout te maken ?

PASTOOR : Heel eenvoudig ! Op een half jaar tijd ben ik erin geslaagd - **bijna** in geslaagd - een alternatieve energie te vinden. Dood-eenvoudig, maar je moet erop komen. Heel mijn huis wordt nu reeds verwarmd door mijn uitvinding : de H2O-machine !!!

(Gezusters geslagen, woedend, ongelovig elkaar én Pastoor fixerend. Pastoor glunderend als Mozes van de berg.)

ALICE : (verbreekt de stilte)

Een ogenblikje, mijnheer Pastoor. 'k Geloof dat het voor mij wat te vlug gaat. Je hebt dus een machine uitgevonden. Goed. Wat kan die ?

PASTOOR : Eenvoudig : energie trekken uit waterdruk, uit H2O. Vandaar de naam : de H2O-machine.

GERMAINE : (hoopt nog steeds op goede afloop)

Wacht even, mijnheer Pastoor, wacht even. Je brengt dus water onder druk...

PASTOOR : ... en zo onder druk dat een klein model heel mijn huis verwarmt...

GERMAINE : Goed, goed. Mààr... met welke middelen breng je dat water onder druk?

PASTOOR : Goed gezien, Germaine, goed gezien ! Want daar zit hem precies de knoop : met...**WATER** !! (nu murmelend, nogal hautain)
Je begrijpt dat ik verder geen uitleg kan geven, nietwaar ?

MONA : Begrijp ik dus goed, mijnheer Pastoor, dat jij huizen kan verwarmen met als energiebron... WATER ???

PASTOOR : Precies Mona, precies ! Dus laat ons maar zeggen : gratis ! Wel, wat vind je ervan ?

(Drie zussen zitten tegen elkaar veelbetekenende gebaren te maken; daarbij ontbreekt het "guillotine-gebaar" zeker niet ! Hier is een stilte noodzakelijk. Pastoor bemerkt - tijdens het drinken van zijn borrel - deze gebaren.)

PASTOOR : Doen jullie dat wel eens meer, zo'n gebarentaal ? Het is maar dat ik er niets van begrijp, dus ik heb liever dat jullie spreken...

MONA : (betraapt) Heu...heu... We vroegen ons alleen maar af, mijnheer Pastoor : zei je daarnet niet dat je deze uitvinding nog aan niemand verteld had ?

PASTOOR : Dat klopt, Mona, aan niemand. Waarom ?

MONA : Luister. Ik vind dat een heel goed gedacht. Want als je zoiets doorvertelt : daar komen vodden van ! Ze willen het allemaal zien ! Ze lopen je deur plat en ze laten je geen ogenblik met rust.

PASTOOR : (dubbend) Ja...ja... dat is misschien wel een goed gedacht. Enfin, we zien wel... Zeg, ik moest maar eens opstappen. Dank voor de borrel !

ALLEN : Dag, mijnheer Pastoor.

(Germaine laat Pastoor rechts af. Ondertussen zitten twee boosaardige zusters te mompelen; dan komt Germaine terug.)

MONA : Hij moet eraan...

ALICE : Kom, kom, kom, ons Mona.

MONA : Jamaar laat mij dan uitspreken : hij moet eraan geloven !

GERMAINE : Ja, dat is waar ! We kunnen het niet op zijn beloop laten !
Er moet iets gebeuren ! Maar wat ??

MONA : Kop af...

ALICE : Ons Mona !

MONA : Kop af als de Pastoor die uitvinding kan verzwijgen ! Hij, die
overall komt... Zo'n nieuws gaat hij rondvertellen ! En dan is de
wagen aan 't rollen : je koopt geen mazout als je met water je
huis kan verwarmen !

GERMAINE : Juist ! En... tussen haakjes, Mona : me dunkt dat je plots
niet meer denkt aan dat huisje in Kalken met een serre erbij...
Meisjes, ter zake : (resoluut) ... een dreigbrief !!!

ALICE : Niet slecht, maar nogal zwak, ons Germaine. Nee, nee, wees
gerust, ik zal niet beginnen zoals ons Mona, maar toch...iets
zwaarder, iets zwaarder...

MONA : Steek !

ALICE : Mona !!

MONA : Steek je vinger niet in je eigen oog, hoor ! "Iets zwaarder"...
Als zoiets niet zwaar genoeg is, valt dat !

(Tijdens deze laatste repliek is van rechts Prosper, de voerman,
opgekomen; hij draagt een zak kolen op de rug. Tijdens de
repliek van "zwaar" en "vallen", doet hij deze woorden letterlijk
achterna : hij werpt de zak kolen van zijn schouders. De
gezusters schrikken enorm van de slag.)

GERMAINE : (woedend) Prosper, wat...wat betekent dat ? Sedert wanneer
stort men kolen in de zithoek ?

PROSPER : Luister, mevrouw Germaine. Ik zeg niet veel, maar luister
nu goed !

MONA : Onbeschofterik !

PROSPER : Zwijg gij ! Mijnheer heeft gezegd dat jij hier lucht bent,
en daarom stinkt het hier soms zo !!! (Mona om te barsten)
Luister mevrouw Germaine, je bent van de slechtste niet. (tot
publiek) Maar ik ken betere, hoor ! (weer tot Germaine)